

196

за Сирамаситъ.

1866 г.

Краскоръчивъ

за сирамаситъ ни думаше
Планекъ на доброго мивъ
Да милбимъ за тѣхъ ни уреше.

за утѣха въ зривотѣхъ ни приказва
за робинско дозѣиствѣ;
Съ укоренѣе грозно зѣи поразва
Дѣтско раскошесѣво.....

Лѣхъ се думитъ му сладко,
Умилъ елка му въ рѣвѣта,
Тѣхъ що слушахъ го всинца жадно
Тѣхъ да си поемаше думѣта.

И сиуцѣе да не ни накосѣтъ
Ний распѣдахъ ведѣзѣ и двазѣ
Тѣхъ, що бѣхъ замъ дошли да просѣхъ
Милостъ за единъ сирмахъ братъ нашъ

Гайда, год. III, бр. 4, стр. 72.

мб. 111